28 Φεβρουαρίου 2021

Η μεγάλη αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο (π.Ιωήλ Φραγκάκος)

/ Γενικά Θέματα

‹‹Ωργίσθη δε και ουκ ήθελεν εισελθείν››

Η παραβολή του ασώτου, που διαβάζεται σήμερα στις Εκκλησίες, χαρακτηρίζεται από τους ερμηνευτές ως ένα μαργαριτάρι ανάμεσα στις παραβολές η ως Ευαγγέλιο ανάμεσα στο Ευαγγέλιο. Μερικοί την ονομάζουν παραβολή του πρεσβύτερου (μεγαλύτερου) υιού. Πράγματι, χαρακτηριστική είναι η στάση του πρεσβύτερου υιού, όταν ήλθε στο σπίτι και πληροφορήθηκε την επιστροφή του νεότερου αδελφού του.Δεν ήθελε να μπει και κατηγορούσε τον πατέρα του ότι τάχα τον αδικεί. Η κατηγορία εστιαζόταν στο ότι αυτός δούλευε νύχτα και ημέρα

και δεν αμειβόταν επαρκώς, σε αντίθεση με τον άσωτο υιό που έφαγε το βίο του μετά πορνών, και στο τέλος, όταν γύρισε, έτυχε και καλής υποδοχής. Ας δούμε τον πρεσβύτερο υιό της παραβολής.

Ποιός είναι ο πρεσβύτερος υιός;

Οι περισσότεροι ερμηνευτές λέγουν πως ο μεγαλύτερος υιός ήσαν οι Φαρισαίοι.Επειδή οι τελώνες κι οι αμαρτωλοί πλησίαζαν τον Χριστό και Τον άκουγαν, και προφανώς μερικοί μετανοούσαν, αυτό δεν άρεσε στους Φαρισαίους. ‹‹Διεγόγγυζον οι τε Φαρισαίοι και οι γραμματείς λέγοντας ότι ούτος αμαρτωλούς προσδέχεται και συνεσθίει αυτοίς›› (Λουκ.15,2). Η κατηγορία αυτή εναντίον του Χριστού ήταν μόνιμη και διαρκής, γι’ αυτό και ο Χριστός με τέτοιου είδους παραβολές, όπως του χαμένου προβάτου και της χαμένης δραχμής, προσπάθησε να τους αλλάξει την αντίληψη. Ο ιερός Χρυσόστομος γράφει πως ‹‹πάντα εστίν φορητά δια την σωτηρία του αδελφού››, δηλ. όλα είναι επιτρεπτά για τη σωτηρία του αδελφού μας. Τόσο περισπούδαστη είναι η ψυχή κάθε ανθρώπου απέναντι στο Θεό, ώστε να θυσιάσει και τον Υιό Του, το μόσχο το σιτευτό, για τη σωτηρία μας.

Μία άλλη ερμηνεία του πρεσβύτερου είναι και η ακόλουθη. Ο υιός αυτός συμβολίζει τους Αγίους της Εκκλησίας μας. Οι Άγιοι αυτοί, που βάσταξαν το βάρος και τον καύσωνα της ημέρας και που δούλεψαν στον αμπελώνα του Κυρίου απ’ την πρώτη ώρα, αυτοί που υπάκουσαν στις εντολές του Θεού, απαιτούν να εφαρμοσθεί δικαιοσύνη. Να αμείψει ο Θεός τους ευσεβείς η να καταδικάσει τους ασεβείς. Οι Άγιοι μένουν κατάπληκτοι μπρος στη μεγάλη ευσπλαχνία του Θεού, ο οποίος συγχωρεί αμέσως αυτούς που επιστρέφουν μετανοώντας σ’Αυτόν. Μάλιστα τους δίνει τα ίδια δώρα που χαρίζει και στους Αγίους. Σαν να διαμαρτύρονται οι Άγιοι (παραβολικά βέβαια όλα αυτά κι όχι πραγματικά), που ο Θεός δείχνει μία ‹‹σκανδαλιστική›› συμπεριφορά ελέους και ευσπλαχνίας στους αμαρτωλούς. Αποδεικνύεται έτσι πως η δικαιοσύνη των ανθρώπων είναι διαφορετική από τη δικαιοσύνη του Θεού.

Μία παρανόηση των ευσεβών ανθρώπων

Πολλές φορές οι άνθρωποι που εργάζονται πνευματικά μέσα στην Εκκλησία, αισθάνονται μία υπεροχή απέναντι στους αμαρτωλούς και δεν μπορούν να παραδεχθούν πως μπορεί κι οι αμαρτωλοί να μετανοήσουν και να αλλάξουν ζωή και στο τέλος να σωθούν. Νομίζουν πως έχουν περισσότερα δικαιώματα από τους αμαρτωλούς απέναντι στο Θεό. Έχουν, λένε, κάνει καλά έργα και δεν πρόδωσαν ποτέ την εμπιστοσύνη τους στο Θεό. Όμως έρχεται ο Κύριος και τονίζει πως η μετάνοια είναι πιο σπουδαία εργασία από τα νομιζόμενα καλά μας έργα. Η σωτηρία του ανθρώπου, λέγει ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας, είναι χάρισμα του

Θεού στον άνθρωπο και δεν είναι αποτέλεσμα πολλών η λίγων καλών πράξεων.

Άλλα τα μέτρα του ανθρώπου, που κρίνει και καταδικάζει σύμφωνα με αυτά που βλέπει, και άλλα τα μέτρα του Θεού. Σύμφωνα με τα ανθρώπινα κριτήρια ο ληστής η η πόρνη η ο τελώνης η και πολλοί άνθρωποι δεν πρέπει να σωθούν. Ο Θεός όμως με την απέραντη αγάπη Του και με το μέτρο της δικαιοσύνης Του τους σώζει. Ο αββάς Ισαάκ έλεγε: ‹‹Μπορεί ο θεός να ονομάζεται δίκαιος, αλλά περισσότερο είναι χρηστός και αγαθός››. Από μας ζητάει να Του δώσουμε τον εαυτό μας. Να Του δώσουμε όλην την πνευματική ικμάδα και ζωντάνια μας. Ένας αναστεναγμός έχει μεγαλύτερη βαρύτητα, όταν προέρχεται από το βάθος της καρδιάς μας, παρά ένα δοχείο συναισθηματικά δάκρυα, έλεγε ο Γέροντας Παίσιος. Ας πλησιάσουμε τον Θεό με ταπείνωση και με διάθεση συντριβής του εγωισμού μας, για να σωθούμε.

Πηγή: agiazoni.gr